

Šventojo Pauliaus atsivertimas

Apie 36 – uosius mūsų eros metus, žydų fanatikas atvyksta į Damaską, lydimas ginkluoto pulko. Tas žydas, vardu Saulius, gimęs Tarse, Kilikijoje. Užaugęs mieste, Gamalielio mokykloje auklėjamas pagal griežtus jų protėvių įstatymo principus. Jis persekiojo krikščionis, vyrus bei moteris; jis suimdavo juos ir sodindavo į kalėjimus.

Taigi Saulius eina keliu į Damaską ir apie vidurdienį šviesa iš dangaus nušvietė jį. Saulius parpuolė ant žemės ir išgirdo balsą, bylojantį: „Sauliau, Sauliau, kodėl tu mane persekioji?“ Ir Saulius atsakė: „Kas tu toks, Viešpatie?“ Ir balsas atsakė: „Aš esu Jėzus, kurį persekioji“. Jo kelionės palydovai matė šviesą, tačiau negirdėjo balso. Ir Saulius tarė: „Ką man daryti, Viešpatie?“ Viešpats jam atsakė: „Atsistok ir eik į Damaską, ir ten, vyras tau nurodys, ką turi daryti“. Kadangi daugiau nieko nematė, Sauliaus bendražygiai paėmė jį už rankos ir nuvyko į Damaską.

Ten, Ananias, religingas žmogus, ištikimas įstatymui, visų mieste gyvenančių žydų gerbtas, ateina į Sauliaus būstą ir prabyla į jį: „Sauliau, mano broli, praregėk. Mūsų Tėvų Dievas pasirinko tave, kad pažintum Jo valią, išvystum Teisųjį ir išgirstum jo balsą, nes tu visiems žmonėms paliudysi, ką esi regėjęs ir girdėjęs. Tad ko lauki? Kelkis, priimk krikštą ir nusiplauk nuodėmes, šaukdamasis Jo vardo!“

1) Pauliaus pašaukimas.

Saulius, keliaudamas į Damaską atranda prisikėlusį Jėzų, susitapatinantį su persekiojamais savo mokiniais. Šv. Paulius tai paaiškina savo laiške Galatams: „Tas, kuris mane pašaukė savo malone, ir pasirinko mane, kad apreikštų savo Sūnų manyje, kad galėčiau skelbti Gerąją Naujieną apie Jį pagonims“.

Tas liudijimas yra esminis: apsiareiškimą betarpiškai seka kita šviesos malonė – tas, kuris pasirodė jam yra Dievo Sūnus. Tas nutikimas yra jam pirmas susitikimas su Jėzumi.

2) Pauliaus misija.

Ai yra apsiareiškimas, kurį tvirtai skelbia sinagogose. Bet žydai atmeta tai kaip piktžodžiavimą. Tada Jėzus pasirodo jam ir patvirtina jo pašaukimą kaip pagonių apaštalą: „vėliau sugrįžęs į Jeruzalę ir meldamasis šventykloje, aš patyriau dvasios pagavą. Išvydau Jėzų, ir jis pasakė: „Skubiai pasitrauk iš Jeruzalės, nes jie nepriims tavo liudijimo apie mane. Eik, nes išsiūsiu tave toli, pas pagonis.“

3) Gyvenimas ir prisikėlimas.

Sauliaus atsivertimas tuo pačiu yra ir gyvenimo Dvasioje atradimas. Laiške romiečiams jis rašo: „Gyvenimo Dvasioje įstatymas, Jėzuje Kristuje, išlaisvino mus iš mirties ir nuodėmės įstatymo. Jeigu jummyse gyvena Dvasia to, kuris prikėlė Jėzų iš numirusių, tad, tas, kuris prisikėlė iš numirusių atgaivins jūsų mirtingus kūnus, savo Dvasia, gyvenančia jummyse“.

Jo laiškas Korintos krikščionims yra pirmųjų prisikėlimo liudytojų tikėjimo skelbimas; štai pirmas rašytinis apaštalų tradicijos liudijimas: „Pirmiausia aš jums perdaviau, ką esu gavęs, būtent: Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip skelbė Raštai; jis buvo palaidotas ir buvo prikeltas trečiąją dieną, kaip skelbė Raštai; jis pasirodė Kefui, paskui Dvylikai. Vėliau jis pasirodė iš karto daugiau nei penkiems šimtams brolių, kurių daugumas tebegyvena iki šiolei, o kai kurie yra užmigę. Po to jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams. O visų paskiausiai, lyg ne laiku gimusiam, jis pasirodė ir man. Juk aš esu mažiausias iš apaštalų, nevertas vadintis apaštalu, nes esu persekiojęs Dievo Bažnyčią. Bet Dievo malone esu, kas esu, ir jo man suteiktoji malonė neliko bergždžia. Aš daugiau už juos visus esu įdėjęs triūso, žinoma, ne aš, o su manimi esanti Dievo malonė. Taigi ar aš, ar jie, – taip mes skelbiame, ir taip jūs įtikėjote. Skelbiama apie Kristų, kad jis buvo prikeltas iš numirusių, tad kaipgi kai kurie iš jūsų sako, jog nesą mirusiųjų prisikėlimo?!“ (1 Kor 15, 3 – 12)

Nuo tada Paulius gyvena nauju gyvenimu. Jis prisikėlė kartu su Kristumi, kaip rašo laiškuose kolosiečiams ir galatams: „Nebe aš gyvenu, bet Kristus gyvena manyje“.

4) Paulius Jėzaus Kristaus apaštalas.

45 metais, Bažnyčios seniūnai, Šventosios Dvasios liepimu, uždėda Sauliui bei Barnabui rankas. Ir jie leidžiasi į pirmą misiją į Kiprą. (Apd 13, 1 – 3)

Dabar Saulius vadina save Pauliumi, pagal savo kaip Romos piliečio vardą. Jo antros ir trečios misijų į Mažąją Aziją, Makedoniją ir Graikiją metu, Viešpats jam kelis kartus apsireiškė ir paragino jį: „Gana tau mano malonės, nes mano galybė geriausiai pasireiškia silpnume“. (2 Kor 12, 9)

5) Kosminis Kristus: Šv. Pauliaus atradimas

Mistinis Kristus gyvena savo ištikimųjų susirinkime. Apreiškimas, kurį gavo Paulius yra reziumuota šitoje formulėje, kurią dažnai jis kartoja savo laiškuose: „Kristuje Jėzuje“. „Ir visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsivilkote Kristumi. Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje!“ (Gal 3, 27 – 28)

6) Stiprus tikėjime Jėzumi Kristumi

Apaštalas džiūgauja, girdamasis savo silpnumais: „aš džiaugiuosi savo silpnumais, užgauliojimais, persekiojimais, baime, kurią patiriu dėl Kristaus, nes kaip esu silpnas, taip esu stiprus“.

Laiškuose, parašytuose nelaisvėje (Kol, Fil, Ef, Tes), išvelgiame tą patį tvirtumą tikėjime Kristumi, mirusiu ir prisikėlusiu. Žydas fanatikas, kuris sutiko Jėzų kelyje į Damaską, tapo tautų apaštalas. Iš tiesų jis mums palieka meilės mokymą. Jis skelbė meilės jėgą: „iš visų dorybių, meilė yra didžiausia; ji niekad nepraeis“.